

Ode aan de lucht

(tekst Pablo Neruda (vertaling: Dolf Verspoor, muziek Antoine Oomen)

*Ik was uit wandelen gegaan
en wie kwam ik tegen? De lucht.
Ik groette hem met ontzag en zei:
'wat ben ik blij
dat u die doorzichtigheid
nu eens hebt uitgetrokken,
nu kunnen we wat praten'.
Hij bleef maar dansen
woei door de bladeren heen,
blies met zijn glimlach
het stof van mijn zolen,
hieft toen zijn hele
blauwe tuigage,
zijn glazen skelet,
zijn briezen oogleden
omhoog
en als een mast zo pal
hoorde hij mij aan.*

*Ik kuste zijn hemelsblauwe
koningsmantel,
hulde me in zijn hemelszijden
wappervlag
en zei:
koning of kameraad,
bloemkelk, vogel of dauwdraad,
ik weet niet wie u bent
maar één ding vraag ik u:
verkoop u nooit.*

*Het water heeft zich verkocht
en in de woestijnen
zag ik de pijpleidingen
doodlopen,
de druppels ophouden,
en ik zag de armen, het volk,
rondwankelen in het zand,
omzwervend met enkel hun dorst.
Ik zag het nachtlucht
gerantsoeneerd,
In het huis van de rijken
brandde volop licht.
In de nieuwe hangende tuinen
is alles zonsopgang –
alles is zwart*

*in het ontstellende
donker van de krotten.
Daar gaat enkel nacht op,
stiefmoeder,
met tussen haar uilenogen
een dolk –
en een gil, een misdaad
staat op en dooft uit
door het donker verzwolgen.*

*Nee, lucht,
verkoop u nooit,
laten ze u niet kanaliseren,
en nooit de pijp laten ingaan,
laat u niet kisten,
niet in tabletten persen
laat u niet inflessen,
kijk uit!*

*Roep me
als u me nodig hebt:
ik ben de dichter, kind
van armelui, vader, oom,
neef, bloedeigen broer
van de armen, van alle armen
van mijn land
en alle vaderlanden,
van de armen die wonen aan de
rivier,
en die wonen hoog
op de loodrechte bergwanden,
die steen kloppen,
planken spijkeren,
kleren naaien,
hout zagen,
aarde malen,
en daarom wil ik
dat ze vrij blijven ademen;
u bent al wat ze hebben,
daarom bent u
doorzichtig, dan kunnen ze
zien wat morgen brengt,
daarom bestaat u,
lucht,
laat u dan inademen,*

*laat u niet vastleggen,
vertrouw de lieden niet
die in auto's komen aanrijden
om u te taxeren,
láát ze,
lach ze uit,
floep hun hoed af,
ga niet in op
hun voorstellen,
laten we samen
door de wereld dansen,
dan gaan we de
appelbloesems afwaaien,
dan waaien we de ramen binnen,
dan fluiten we samen,
dan fluiten we
wijsjes
van gisteren en morgen,
en dan komt de dag
dat wij licht en water
aarde en mens
bevrijden, dan zal het zijn:
alles voor allen,
zoals jij bent.
Daarom: voorzichtig nu,
kom mee,
we moeten nog zoveel
dansen en zingen,
kom mee
naar de bergen hoog
naar de volle zee,
kom mee
naar waar de nieuwe lente
te bloeien staat
en in een vlaag
van wind en lied
delen we de bloemen uit,
de geur en de vruchten,
de lucht
van morgen.*